

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 37.027/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 22 april 2004 door de Voorzitter van het Vlaams Parlement verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorstel van decreet "houdende wijziging van artikel 192 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (Parl. St., Vl. Parl., 2003-2004, nr. 2180/1)", heeft op 18 mei 2004 het volgende advies gegeven:

Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond ⁽¹⁾, alsmede van de te vervullen vormvereisten.

Daarnaast bevat dit advies ook een aantal opmerkingen over andere punten. Daaruit mag echter niet worden afgeleid dat de afdeling wetgeving binnen de haar toegemeten termijn een exhaustief onderzoek van het ontwerp heeft kunnen verrichten.

*
* *

STREKKING VAN HET ONTWERP

Artikel 192, § 2, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening bevat een overgangsregeling met betrekking tot het verval van verkavelingsvergunningen die dateren van vóór 22 december 1970. Het om advies voorgelegde voorstel van decreet strekt ertoe een drietal problemen op te lossen, die bij het toepassen van de overgangsregeling gerezen zijn.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 2

In artikel 192, § 2, vierde lid, van het decreet van 18 mei 1999 wordt gerefereerd aan de regeling, opgenomen in punt 12 van bijlage 2, gevoegd bij het besluit van de Vlaamse regering van 22 oktober 1996 tot coördinatie van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw. In het betrokken onderdeel was de regeling opgenomen, zoals die voorkwam in artikel 74 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw.

⁽¹⁾ Aangezien het om een voorstel van decreet gaat, wordt onder rechtsgrond de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

In het ontworpen artikel 192, § 2, wordt echter gerefereerd, niet aan de regeling opgenomen in punt 12 van bijlage 2, maar aan artikel 74, § 3, 1° en 2°, van de wet van 29 maart 1962. Bovendien wordt erin bepaald dat "Met de totaalverkoop van een verkaveling in zijn (lees: haar) geheel", eveneens is "voldaan aan de vereiste van artikel 74, § 3, 1° en 2°, van de wet van 29 maart 1962". Anders dan in de voormelde paragraaf, waarin gevallen van verval zijn opgenomen, wil de ontworpen regeling van dat verval vrijstellen.

Gelet op een en ander wordt ter overweging gegeven het ontworpen vijfde lid ⁽²⁾ te stellen als volgt:

"Wordt, voor de toepassing van de regeling opgenomen in punt 12, § 3, van bijlage 2, gelijkgesteld met de verkoop van minstens één van de percelen, respectievelijk de verkoop van minstens één derde van de percelen, de verkoop van een verkaveling in haar geheel".

⁽²⁾ Het verdient overigens aanbeveling deze zin in te voegen in het vierde lid, tussen de eerste en de laatste zin.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, J. SMETS,	staatsraden,
	G. SCHRANS, A. SPRUYT,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr.
G. SCHEPPERS, adjunct-auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

M. VAN DAMME